

LAGUTSKOTTET

Utlåtande 7/1997 rd

Statsrådets skrivelse U 38/1996 rd

Neapelkonventionen II

Till Stora utskottet

Inledning

Remiss

Stora utskottet bestämde vid sitt möte den 14 februari 1997 att lämna finansministeriets skrivelse av den 7 februari 1997 i ärendet *U 38/1996 rd* (*Neapelkonventionen II*) till lagutskottet för kännedom och eventuella åtgärder.

Lagutskottet beslöt vid sitt möte den 4 mars 1997 att ta upp saken till behandling på grund av den kompletterande skrivelsen.

Sakkunniga

Med anledning av ärendet har utskottet hört äldre regeringssekreteraren Sirkka-Liisa Heino vid finansministeriet, lagstiftningsrådet Matti Savolainen vid justitieministeriet, kommandören Timo Eckstein vid inrikesministeriet och biträdande chefen Kari Rantama vid centralkriminalpolisens.

Hänvisning

Lagutskottet har tidigare avgivit ett utlåtande till stora utskottet om förslaget till konvention gällande ömsesidigt bistånd mellan tullförvaltningsarna (LaUU 16/1996 rd).

Vid avgivandet av detta utlåtande har lagutskottet haft tillgång till förvaltningsutskottets nya utlåtande (FvUU 11/1997 rd).

Statsrådets kompletterande skrivelse

Förslaget till konvention

Statsrådets kompletterande skrivelse gäller den omformulerade text som behandlar de särskilda samarbetsformer som föreslås i kapitel IV i den aktuella konventionen, sådan texten lyder i dokumentet 11697/96, LIMITE, ENFOCUSTOM 52.

Det har föreslagits att artiklarna 18 och 19, som gäller förföljelse och övervakning på en an-

nan medlemsstats territorium, skall utarbetas i överensstämmelse med Schengenavtalet.

Bestämmelserna i artikel 18 är alternativa så att

— enligt punkt 2 kan en medlemsstat välja om förföljarna alls har rätt att gripa den förföljde,

— enligt punkt 3 kan en medlemsstat begränsa förföljelserätten territoriellt och tidsmässigt. Det valda alternativet meddelas genom en deklaration när konventionen undertecknas och deklarationen kan när som helst ersättas med en ny deklaration,

— punkt 4 kan tills vidare ifrågasättas till den del den gäller förföljelse även över territorialvattensgränsen,

— punkt 5 innehåller mera detaljerade bestämmelser än tidigare om anhänganden som görs av de lokala myndigheterna och

— enligt punkt 9 kan en medlemsstat förklara att den inte är bunden av artikel 18.

Enligt artikel 19 skall övervakning på en annan stats territorium vara möjlig endast i samband med brottsutredning, och möjligheten att fortsätta övervakningen över territorialvattensgränsen har lämnats öppen. Även denna artikel kan förklaras icke-bindande.

Statsrådets ståndpunkt

Statsrådet uppger att de omformulerade artiklarna kan godkännas av Finland. Finland anser att åtgärderna skall kunna överskrida territorialvattensgränsen endast när territorialvattensgränserna mellan staterna sammanfaller, dvs. när det inte finns något internationellt vatten mellan territorialvattnen. Beträffande observation enligt artikel 19 anser Finland att artikeln inte nödvändigtvis bör begränsas på förslaget sätt så att den kan tillämpas endast vid egentlig förundersökning av brott. Även en identifierbar person som misstänks göra sig skyldig till tullbrott bör kunna observeras i enlighet med det tidigare förslaget.

Utskottets ställningstaganden

Motivering

Lagutskottet omfattar de ställningstaganden som anförts i förvaltningsutskottets utlåtande angående detaljerna i de ändrade artiklarna i förslaget till konvention.

På samma sätt som förvaltningsutskottet framhäver lagutskottet följande principiella synpunkter:

— För att övervakningen skall lyckas i praktiken förutsätts att reglerna är klara och att motsvarande bestämmelser i olika avtal stämmer överens. Sålunda bör bestämmelserna i artikel 18 och artikel 19 överensstämma med motsvarande bestämmelser i Schengenavtalet, och gränsöverskridande förföljelse kan tillåtas endast över landgränser.

— Huruvida man i Finland kan införa nya okonventionella undersökningsmetoder och i så fall i hur stor utsträckning är en fråga som måste

bedömas utgående från en grundlig prövning och beredning i samband med de allmänna bestämmelserna om brottsbekämpning, brottsförebyggande verksamhet och brottsutredning, i första hand polislagen och förundersökningslagen. Frågan kan inte avgöras i en konvention som bygger på tullsamarbete.

— Tullmyndigheterna kan och får inte ha större och mera omfattande befogenheter än polismyndigheterna.

Utlåtande

Lagutskottet anför vördsamt som sitt utlåtande

att till skillnad från statsrådets ställningstagande stöder lagutskottet ett godkännande av konventionen endast under förutsättning att innehållet i konventionen ytterligare preciseras på det sätt som anförts ovan.

Helsingfors den 18 juni 1997

I den avgörande behandlingen deltog ordföranden Henrik Lax /sv, vice ordföranden Matti Vähänäkki /sd och medlemmarna Sulo Aittoniemi /cent, Juhani Alaranta /cent, Toimi Kankaan-

niemi /fkf, Juha Karpio /saml, Annika Lapintie /vänt, Kari Myllyniemi /cent, Reino Ojala /sd, Markku Pohjola /sd, Pekka Saarnio /vänt, Sade Tahvanainen /sd och Jukka Tarkka /ungf.
